

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 52/2503

นายสุ เครือตาแก้ว กับพวกโจทก์ นางทอน พิพิธภัณฑ์ กับพวกจำเลย จำเลยร่วม จำเลย นายสอ พิพิธภัณฑ์จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1705

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้รับมรดกตามพินัยกรรมได้เซ็นชื่อในพินัยกรรมในฐานะเป็นผู้รับมรดกตามพินัยกรรม มิใช่ในฐานะพยาน แม้ผู้รับมรดกตามพินัยกรรมจะรู้เห็นการทำพินัยกรรมก็ตาม ก็ไม่ทำให้พินัยกรรมเสียไป โจทก์ฟ้องขอแบ่งมรดกนา ที่ดินปลูกบ้าน เรือน ยุ้งข้าวซึ่งเป็นมรดกของนายอูดผู้ตาย ตกทอดให้แก่โจทก์จำเลยเพราะต่างเป็นทายาทโดยธรรมของนายอูด แต่จำเลยไม่ยอมแบ่งให้ จึงขอให้แบ่งทรัพย์สินดังกล่าวให้โจทก์ 3 ใน 4 ส่วนจำเลยต่อสู้ว่า ที่ดินปลูกบ้าน เรือน และยุ้งข้าว เป็นของจำเลยส่วนนา นายอูดทำพินัยกรรมยกให้จำเลยที่ 2 โจทก์ไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินเหล่านี้ศาลชั้นต้นฟังว่า ทรัพย์สินพิพาททั้งหมดเป็นสินสมรสระหว่างนายอูดนางพู่ เป็นมรดกตกให้แก่ทายาท ส่วนพินัยกรรมที่นายอูดทำยกที่นาให้แก่จำเลยที่ 2 ปรากฏว่า จำเลยที่ 2 ผู้รับทรัพย์สินตามพินัยกรรมเซ็นชื่อเป็นพยานในพินัยกรรมด้วย พินัยกรรมจึงตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1705 พิพากษาให้แบ่งทรัพย์สินพิพาทให้แก่โจทก์ 3 ส่วน ให้จำเลย 1 ส่วน แบ่งไม่ตกลงให้ประมุขศาลระหว่งกัน ประมุขศาลไม่ให้ขายทอดตลาดเอาเงินแบ่งกันจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ฟังว่า นายอูดเป็นผู้ครอบครองที่นาพิพาทมาฝ่ายเดียวเป็นเวลา 25 ปีแล้ว ที่พิพาทจึงเป็นของนายอูด พินัยกรรมที่นายอูดทำยกนาพิพาทให้แก่จำเลยที่ 2 ก็ใช้ได้ตามกฎหมาย จำเลยที่ 2 เซ็นชื่อในพินัยกรรม ในฐานะผู้รับมรดกทรัพย์สินเท่านั้น ส่วนที่ดินปลูกบ้าน นายอูดก็ได้ยกให้แก่จำเลย นายสอ จำเลยร่วมได้แจ้งการครอบครองต่อเจ้าพนักงานว่า เป็นของนายสอตั้งแต่นายอูดยังมีชีวิตอยู่ ยุ้งข้าวและเรือน จำเลยได้สร้างขึ้นใหม่แทนของเก่าที่ชำรุดผุพังไปแล้ว ทรัพย์สินพิพาททั้งหมดเป็นของจำเลย พิพากษากลับให้ยกฟ้องโจทก์ฎีกาศาลฎีกาพิพากษายืนข้อกฎหมายเกี่ยวกับพินัยกรรมนั้น ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าพินัยกรรมที่นายอูดทำยกนาพิพาทให้แก่จำเลยที่

คำพิพากษา

2 ถึงจำเลยที่ 2 จะได้เซ็นชื่อในพินัยกรรม ก็เซ็นในฐานะผู้รับมรดก หาใช่เป็นพยานไม่เพราะมีคำว่าผู้รับมรดกเขียนไว้หน้าชื่อจำเลยที่ 2 ส่วนผู้เป็นพยานได้เซ็นชื่อไว้เหนือชื่อจำเลยและต่อท้ายชื่อได้เขียนคำว่าพยานส่วนท้ายชื่อจำเลยที่ 2 นั้น มิได้มีคำว่าพยานเลย จำเลยที่ 2 จึงมิใช่พยานในพินัยกรรม แม้จำเลยที่ 2 จะรู้เห็นการทำพินัยกรรมนี้ ก็ไม่ทำให้พินัยกรรมเสียไป นาพิพาทจึงตกเป็นของจำเลยที่ 2 ตามพินัยกรรม

องค์คณะ

เจริญ ฤทธิศาสตร์ · ไชยเจริญ สันติศิริ · ประจักษ์ศุภอรรถ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/52/2503>